

ne ministeren konstatere den manglende regulering af spørgsmålet om offentliggørelse. Med afsæt i den konkrete aftales udformning bebudede ministeren derfor i samrådet, at der fra ministeriets side vil blive taget initiativ til at udforme retningslinier for, hvorledes en kontrakt mellem forskere og virksomheder kan se ud.

Den 11. november 1999 modtog ministeriet en telefax fra Aarhus Universitet, hvor universitetet tilbagekaldte en række af de dokumenter, som var sendt til ministeriet den 10. november. Begrundelsen for tilbagekaldelsen var, at der var sket en beklagelig fejl, idet universitetet havde sendt en række interne dokumenter til ministeriet.

Akterne var ikke blevet journaliseret på tidspunktet for universitetets tilbagekaldelse, da de ikke var indgået i ministeriets behandling af sagen.

Forskningsministeriet imødekom anmodningen omgående, idet ministeriet dog beholdt kopi af den oprindelige kontrakt for projektet, da den var indgået i ministeriets beslutningsgrundlag i forberedelsen af ministerens samråd samme dag.

Offentlighedslovens § 5 giver adgang til at returnere dokumenter, der er modtaget ved en fejl, forudsat at dokumenterne ikke er indgået i myndighedens beslutningsgrundlag. Samarbejdsaftalen, som var indgået i ministerens samråd, blev således heller ikke tilbagesendt til Aarhus Universitet. Der henvises til John Vogter i offentlighedsloven med kommentarer, 1998, p. 135.

Jeg henviser i øvrigt til svar på S 449, hvor de offentliggjorte akter i sagen var vedlagt.

Spm. nr. S 522

Til indenrigsministeren (17/11 99) af:

Knud Erik Kirkegaard (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at få Københavns Kommune til at efterkomme afgørelsen fra Klagenævnet for Udbud fra oktober sidste år og efterfølgende kendelsen fra Østre Landsret af 10. november i år om med omgående virkning at udbyde sin dagrenovation i licitation?«

Begrundelse

Efter hvad der er oplyst over for spørgeren, indebærer afgørelsen fra Klagenævnet for Udbud, at Københavns Kommune omgående skulle udlicitere sin dagrenovation, og at en eventuel anke af afgørelsen ikke kunne medføre opsættende virkning. Det forekommer besynderligt, at Københavns Kommune uden indgriben fra Indenrigsministeriet kan tilsidesætte den klare afgørelse og undlade udlicitering.

Svar (29/11 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Klagenævnet for Udbud afsagde den 21. oktober 1998 en kendelse i en sag om Renholdnings-selskabet af 1898's (R 98's) udførelse af opgaver for Københavns Kommune. I kendelsen blev Københavns Kommune pålagt at udbyde dagrenovationsordningen for husholdningsaffald samt for husstands-lignende affald fra erhvervs-virksomheder i EU-udbud samt senest ved udløbet af aftalerne vedrørende transport af og modtagelse af erhvervsaffald, dog bortset fra I/S Amagerforbrænding og I/S Vestforbrænding, at udbyde disse i EU-udbud. I kendelsen blev Københavns Kommune endvidere pålagt at foretage anmeldelse i overensstemmelse med EU-Traktatens artikel 93 (nu artikel 87) om statsstøtte.

Danske Entreprenører har i brev af 27. oktober 1998 rettet henvendelse til Indenrigsministeriet i anledning af klagenævnets ovennævnte kendelse for så vidt angår det i kendelsen omhandlede statsstøttespørgsmål.

Med hensyn til Indenrigsministeriets behandling af henvendelsen fra Danske Entreprenører henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 523.

Med hensyn til spørgsmålet om Indenrigsministeriets kompetence til at foretage sig noget over for Københavns Borgerrepræsentation med henblik på at sikre, at kommunen udfører de foranstaltninger, som den som følge af Klagenævnet for Udbuds kendelse af 21. oktober 1998 er forpligtet til at udføre, bemærkes følgende:

Indenrigsministeriet varetager det almindelige kommunale tilsyn med Københavns Kommune, jf. § 47, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 810 af 28. oktober 1999).